

Motion till riksdagen 2013/14:T465

av Börje Vestlund och Meeri Wasberg (S)

Färdtjänst och epilepsi

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att förändra färdtjänstlagen.

Motivering

I körkortslagen regleras vilka som kan ha körkort. Där anges att man inte får ha personliga eller medicinska hinder från att framföra körkortspliktigt fordon. Denna regel har mer noggrant preciserats i Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd om medicinska krav för innehav av körkort m.m. Där stadgas vad gäller epilepsi att om någon haft ett epilepsianfall de senaste 6 månaderna och fått diagnosen epilepsi så kan denne få körkortstillstånd först efter 12 månaders anfallsfrihet. För yrkesförare gäller strängare regler.

Ungefär 60 procent av dem som får diagnosen epilepsi blir, efter att medicin provats in, praktiskt taget anfallsfria, eller sannolikheten att få ett anfall är mycket liten. Regelverket är också så konstruerat att skulle någon som innehar körkort få ett anfall, så dras tillståndet omedelbart in och man kan således få igen det efter 12 månaders anfallsfrihet. Det här innebär att den som får epilepsi blir av med sitt körkort i minst 12 månader men kan sedan få tillbaka det.

I normalfallet ska den som får diagnosen använda sig av kollektiva färdmedel. Det finns ingen anledning för den som fått epilepsi att vara sjukskriven längre än tills man satt in relevant medicinering. I några fall fungerar det inte med kollektivtrafik, t.ex. när det helt enkelt saknas kollektivtrafik eller att det p.g.a. arbetstider inte går att just då åka kollektivtrafik.

I dessa fall kan man få färdtjänst under själva utredningstiden tills man har ställt in medicineringen korrekt. Problemet är att man då inte får tillbaka sitt körkort på flera månader, och därmed har svårt att ta sig till jobbet. Det går ju med de definitioner som återfinns i färdtjänstlagen inte att hävda att funkt-

Fel! Okänt namn på

ionsnedsättningen är varaktig. Vid andra medicinska hinder, t.ex. synskador, är ju funktionsnedsättningen bestående och därmed får man färdtjänst. Att flytta från sin bostad på grund av funktionshinder är heller inte rimligt och skulle inskränka på möjligheten att leva det liv man vill trots sin funktionsnedsättning.

Antalet med nydebuterad epilepsi brukar anges till 2 000/år, varav minst hälften är barn, och dessutom är det sannolikt att de flesta bor i områden som är väl kollektivtrafiks försörjda. Detta handlar om några tiotal individer per år och inte några hundratals.

De flesta andra sjukdomar som tas upp i Transportstyrelsens föreskrifter har oftast den karaktären att det ska göras en bedömning hur sjukdomen inverkar negativt på förutsättningen att inneha körkort, och sannolikt är det så att om detta konstateras så är sjukdomen av så allvarlig art att funktionsnedsättningen får anses bestående.

Det är därför angeläget att de som tillfälligt mist sina körkort på grund av sjukdom – om det inte finns möjlighet till kollektivtrafik – beviljas färdtjänst tills man kan återfå sitt körkort. Detta bör ges regeringen tillkänna.

Stockholm den 3 oktober 2013

Börje Vestlund (S)

Meeri Wasberg (S)